

תת"ע 7834/08/16 - מדינת ישראל נגד אשר לוי

29 נובמבר 2016

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
תת"ע 7834-08-16 מדינת ישראל נ' אשר לוי
דו"ח תעבורה 90111814357

לפני כבוד השופט אורן בועז
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשם
אשר לוי

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד דבורה דורסמן

הנאשם

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

לנאשם נמסרה הודעת תשלום קנס בסך 250 ₪ בגין נהיגה ברכב ואי חגירת חגורת בטיחות בניגוד לתקנה 83ב(א) לתקנות התעבורה.

הנאשם ביקש להישפט על אותו הדוח והמאשימה הגישה כתב אישום לביהמ"ש.

משכפר הנאשם במיוחס לו, התיק נקבע לשמיעת ראיות.

בדיון ההוכחות העיד מטעם המאשימה, השוטר רס"ר אבי עמר (מסיירת ארצית) אשר ערך לנאשם את הדוח אשר הוגש וסומן ת/1.

בהתאם לגרסת המאשימה, הנאשם נהג ברכב מסוג משא בכביש 5614 ברח' אלקודס בסמוך לכיכר קלנסווה, כאשר נסע למול השוטר שעמד סטטי בכיכר היציאה מקלנסווה, הבחין בו השוטר כאשר הוא נוהג ללא חגורת בטיחות. לטענת השוטר, כשהבחין הנאשם בו, משך את החגורה בידו הימנית, וחגר עצמו לאבזם הבטיחות. עוד ציין השוטר, כי מרגע שהבחין בנאשם בלא חגורת בטיחות, היה בינו לבין הנאשם (נהג הרכב) קשר עין רצוף עד לעצירתו בצד הדרך. עוד ציין

עמוד 1

השוטר, כי שמשות הרכב הקדמית של הנאשם הייתה שקופה, ולא היה כל מכשול שיפריע לו להבחין בהתרחשותן של עובדות.

הנאשם, לעומת זאת, טען כי במועד האירוע נהג במשאית נשוא כתב האישום, הוא חגר חגורת בטיחות, ולדבריו, השוטר לא יכול היה להבחין בו בשל ישיבתו הגבוהה במשאית ובשל מיקומו במקום.

עוד טען הנאשם, כי ת/1 לוקה בחסר, משום שהשוטר לא ציין פרטי זיהוי רלוונטיים כמו: צבע חולצתו; העובדה שענד שעון ביד ימין, ולכן אי אבחנה בפרטים מהותיים אלו, לטעמו, מובילה למסקנה כי מה שנכתב ב-ת/1 על ידי השוטר, אינו נכון.

בעדותו היום בביהמ"ש הציג הנאשם סרטון שלפיו במועד ביצוע העבירה צילם את עצמו באמצעות המצלמה המותקנת ברכבו על מנת לתמוך בגרסתו כי היה חגור במועד ביצוע העבירה הלכאורית, בניגוד לטענת השוטר.

בסיכומיה, ביקשה המאשימה להעדיף את גרסת השוטר ואף ציינה כי תגובת הנאשם מסבכת אותו בביצועה של העבירה והסרטון שהציג לביהמ"ש מראה תמונה לאחר ביצוע העבירה.

מנגד, ביקש הנאשם לזכותו לאור החוסרים המהותיים, לטענתו, ב-ת/1 ובעדותו של השוטר.

לאחר ששקלתי טיעוני הצדדים והתרשמתי מהופעתם בפניי אני מעדיף את גרסת השוטר על פני גרסתו של הנאשם.

השוטר רשם דוח מפורט היטב, בו תיאר את נסיבות ביצוע העבירה וכן את תגובתו של הנאשם.

אציין כי גם לדברי הנאשם, המרחק בינו לבין השוטר היה בערך כ-5 מטרים (אליבא דנאשם) בעת שזה הבחין בו נוהג ברכב. השוטר ציין ב-ת/1 כי נוצר קשר עין רציף בינו לבין הנאשם, מזג האוויר היה בהיר (גם על פי עדות הנאשם), לא היה גורם שיסתיר את הנאשם מהשוטר (השוטר ציין כי שמשות הרכב הקדמית הייתה שקופה).

אציין כי גם הנאשם ציין בפניי כי מדובר במשאית חדשה (הציג לי בסרטון את הניילונים שנמצאים במושב הנהג).

עוד תיאר השוטר את שהבחין בנאשם מושך בידו הימנית את החגורה וחוגר עצמו עוד בטרם הגיע אליו השוטר.

מנגד, לא מצאתי את גרסת הנאשם כאמינה. העובדה כי ישוב היה בכסא נהג הגבוה מעל הקרקע, מחזקת את גרסת המאשימה כי השוטר הבחין בו בצורה ברורה, כאשר זה לא היה חגור.

אציין כי בסרטון שהוצג לי עולה כי עוד בטרם הגיע השוטר אל הנאשם, ציין הנאשם כי השוטר עתיד לרשום לו הודעת קנס על אי חגירת חגורת בטיחות וזאת עוד בטרם הוחלפו דברים ביניהם.

למעלה מן הדרוש, ב-ת/1 ציין הנאשם 'אני עם חגורה רק מתחתי אותה שיהיה נוח', דברים שהתכחש אליהם היום

בביהמ"ש וציין כי אמר לשוטר לגבי אי מתן זכות קדימה במקום.

לא מצאתי סיבה מדוע ירשום השוטר דוח שלא התרחש, כטענת הנאשם.

באלה הדברים, ולאחר שהזהרתי את עצמי כי מדובר בעדות יחידה במשפט פלילי, החלטתי להרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

גזר דין

לנאשם נמסרה הודעת קנס על סך 250 ₪ בה יוחסה לו עבירה של נהיגה ברכב בלא שהיה חגור בחגורת בטיחות.

לאחר ניהול הוכחות, הורשע הנאשם בעבירה הנ"ל.

שעה שנאשם בוחר לנהל משפט בעניינו, אין ביהמ"ש כבול לסכום הנקוב בהודעת תשלום הקנס (ע"פ ירושלים 2452/08 **פדרמן נ' מדינת ישראל**, רע"פ יולזרי).

המחוקק אפשר לנאשם לשלם קנס מינימלי ומופחת מבלי להידרש להליכים משפטיים, אם ידרשו הליכים משפטיים והנאשם הורשע, לא יפחת הקנס שהוטל מהסכום הנקוב בהודעת הקנס (סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי).

בעניינו, לא ניתן להסתפק בסכום המינימאלי הנ"ל שכן לנאשם 38 הרשעות קודמות בעבירות של הובלת מטען בתפזורת ללא כיסוי מתאים; אי ציות לתמרורים; נהיגה ברכב לא תקין (מספר פעמים) ועוד.

לפיכך אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

1. קנס כספי בסך 500 ₪ אשר ישולם ב-2 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 29.1.17 ו-28.2.17.
2. פסילה על תנאי של חודש למשך שנה, שלא יעבור על העבירה בה הורשע או עבירות תוספת ראשונה ושנייה.

זכות ערעור תוך 45 ימים לביהמ"ש המחוזי מרכז.

ניתנה והודעה היום כ"ח חשוון תשע"ז, 29/11/2016 במעמד הנוכחים.

אורן בועז, שופט

הוקלדעלידימטיפרנקו-אהרון